

Maaailma valmistaa valmista maailmaa,
joka ottaa ennen kuin antaa
laskee käsistään kuin kantaa
Saa kukin vuorostaan kuorostaan irrottaa
sitä kivistä kielen kantaa
laulun, joka hetkeksi parantaa

Viilenneet valot valaisevat taloja,
joiden sisältä elämä kaikuu
katovuosien muistelot vaipuu
On hyvä käydä taas yhteen ja unohtaa
vastatuulien, huolien kaipuu
silmän säteellä pimeyskin taipuu

Ei meillä hätää, ei meillä hätää

Taivas on nyt ensimmäistä kertaa
niin yksin kuin se yksin olla voi
Yksin tuo tapaa kantelettaan
ja yksin taivaan kannel yötä soi
Yksin taivaan kannel soi!

Kalkkiviivat kuljetaan jokainen omillaan
musta vaihtuu valkeaan, tyhjien pantit tusinaan
Taivas saa odottaa ensimmäistä tulijaa,
kun pyöreät kantit, elämän lantit
ne vierivät viimein petäjäveräjäin suuntaan

Taivas on nyt ensimmäistä kertaa
niin yksin kuin se yksin olla voi...

Taivas on nyt ensimmäistä kertaa
niin yksin kuin se yksin olla voi
Yksin tuo tapaa kantelettaan
ja yksin taivaan kannel yötä soi
Taivas on nyt ensimmäistä kertaa
niin yksin kuin se yksin olla voi
Yksin tuo tapaa kantelettaan
ja yksin taivaan kannel yötä soi!